

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 25. Oratores denegatis fidei publicæ literis in Gallias reversi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

veheretur, ubi eum præstolabantur Oratores, qui acceptis securitatis publicæ literis mox sese itineri accingere parabant.

Sæcul. XVI.
A.C. 1544.

§. XXV.

Oratores denegatis fidei publicæ literis in Gallias reversi.

Oratores a feciali totam rei feriem edocti anxii omnino curis agitantur, ac consilii inopes, quid in hac rerum vicissitudine agerent, a Lotharingæ Duce exquirebant, hic vero eisdem auctor exstitit, ut in Franciam redirent.

Steidam. l. c. p. 506.
Freher. t. 2. rer. Germ. Spond. hos ann. n. 2. Belcar. l. c.

Acquievere illi consiliis Lotharingii, qui quamvis neutri parti adhæreret, summo tamen studio Cæsarem inter & Galliarum Regem pristinam restitui amicitiam peroptabat; verebatur enim, ne bello diutius protracto ejus quoque ditones devastarentur. Verum Carolus Imperator a pacis studio multum alienus videbatur; suum enim honorem atque existimationem in discrimen adduci credebat, si cum Gallis concordiam iniret, priusquam armis Franciam in suam redeget potestatem. Eapropter Galliarum Oratores sermonem, quem in Spirensibus comitiis perorare constituebant, typis vulgare curarunt. In eo pristina Germanos inter & Gallos foedera recensebant, postea vero suorum hostium ac-

Sæcul. XVI. A.C. 1544. *cusationes diluebant, indigne ferentes, quod eorum Regi fœdus cum Turcis initum crimini daretur, cum tamen, prosequerentur Legati, cum Turca nullum sit Regi fœdus, nulla societas, nisi commercii & quietis publicæ causa, cujusmodi est Venetis, Polonis & aliis nonnullis: quamquam si fœdus ullum esset, non potest tamen Rex in crimen vocari, propterea quod idem aliquando fecerint & Abrahamus & David, & Salomon & Phinees, & liberi Tobie, & Machabæi Duces, postea etiam Honorius, Constantinus, Theodosius junior, Justinianus II. Palæologus, Leo, Fridericus I. & II. Cæsares, qui diversæ Religionis gentium auxiliis utebantur, & Fridericus quidem II. Saracenorum humeris in Italiam, unde Pontifex ipsum eiecerat, reportatus fuit: scimus equidem, quantas copias & auxilia non semel in bellum Turcicum Rex promiserit: ejus quoque rei Pontifex, & Senatus Cardinalium testis locupletissimus est: in Hungariam vero Turca irruit, cum esset ibi natum dissidium de Principatu, magis deinde fuit laceffitus bello Africano post captam Tunetem: quod autem in mare Ligusticum Turcica classis nuper venerit, non est tribuendum Regi: nec ad rem facit, quod in ea classe fuerit regius Minister Polinius: etenim Barbarossæ fuit consilium, ut Andream Auriam investigaret, & opprimeret:*

cum

cum id non posset, arcem obsedit Nizenam, idque sua sponte. Sæcul. XVI.
A.C. 1544.

Verum omnes hæ Oratorum rationes nullius ferme momenti esse videbantur, unde eas Germani omnino flocci habebant, atque omnem opem ac operam Cæsari adversus Franciæ Regem pollicebantur.

§. XXVI.

Germanorum suppetiæ Cæsari contra Galliarum Regem promissæ.

Una erat Principum Germanorum sententia, quod debellato prius Galliarum Rege eo facilius Turcarum potentia frangi valeat: quapropter inter eos conventum, ut Cæsari quatuor cataphractorum millia, peditumque viginti millia per semestre alenda pro suppetiis conferrentur, ea tamen lege, ut Imperator ad muniendas urbes Turcis vicinas mediam hujus subsidii partem Ferdinando Fratri suo daret. Insuper statutum, quod per universam Germaniam singuli viritim pro cujusque facultate nemine excepto auxilia præstarent, omnesque tam natione Germani, quam ceteri, qui nationis Germanicæ jure ac civitate donati sunt, sub gravissimis pœnis prohiberentur, ne vel Galliarum Regis vel alterius Principis eidem fœdere juncti stipendia mererentur.

*Sleid. p. 513.
Isthuan. l. 15.
Spond. hoc
ann. n. 4.*